

tier, som ellers siger udadtil, at de interesserer sig vildt for det her, men som nu har forladt Folketingssalen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så har jeg som ordførere stadig væk hr. Lars Kramer Mikkelsen og hr. Knud Erik Hansen, men jeg vil tillade mig at sige i relation til det, som fru Pia Kjærsgaard sagde, at det, vi behandler, er forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af retskrav på familiesammenføring samt nogle skærpede forsørgelseskrav. Det er, for at vi ikke skal komme for vidt ud.

Lars Kramer Mikkelsen (S):
Det er egentlig mest for, at historieskrivningen får et korrekt billede af debatten.

Det er nævnt fra talerstolen, at der skulle være givet 230 afslag på familiesammenføring i år 2000. Jeg skal blot her fra talerstolen sige, at det ikke er korrekt. Der er givet 2.660 afslag på familiesammenføringer.

Det er også blevet sagt her fra talerstolen, at vi i Socialdemokratiet ikke anerkender, at der er problemer. Jo, det gør vi da, og derfor var vi også fra regeringens side inde at lave den integrationshandlingsplan, som vi mener har været en mulighed for at løse nogle af de problemer, der er på det integrationspolitiske område. Men den himmelvide store forskel på Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet er jo, at Socialdemokratiet ønsker integration af et åbent og ærligt hjerte, og at Dansk Folkeparti ikke kunne forestille sig at gå ind i en debat om integration, for man ønsker ikke integration på nogen som helst måde.

Det, der er Socialdemokratiets bud på integration, er at stille krav og stille krav om gensidig respekt, også for de værdier, som vi som socialdemokrater mener er det danske samfund. Men gensidig respekt betyder for os, at vi ikke skal kriminalisere hele grupper, fordi nogle få mennesker overtræder den danske lovgivning og begår kriminelle handlinger. Det er det, Dansk Folkeparti den ene gang efter den anden gør, nemlig at kriminalisere hele grupper af indvandrere. Man kriminaliserer hele grupper af asylansøgere, og man kriminaliserer hele grupper af flygtninge.

Selv om det er en debat om retskrav til familiesammenføring, så må man sige, at det igen er om ikke lykkedes, så er det dog hverken Socialdemokratiet eller andre partier her i Folketinget, der forplumrer debatten ved at drage andre ting

ind i debatten her, men det har været Dansk Folkeparti, som i én pærevælling roder tingene sammen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Det er jo en debat, vi egentlig har haft før, og ting gentager sig. Fejltagelser gentager sig også, fejlplynsninger gentager sig også, og alligevel diskuterer vi på livet løs i denne her sag.

Når jeg har spurgt før, hvor problemet var henne, så har jeg ikke fået noget svar fra Dansk Folkeparti. Det er klart, der er nogle problemer. Der er problemer, hvis vi ikke sørger for en ligestilling; hvis vi ikke sørger for at modtage dem, som gerne vil fungere i det danske samfund; hvis vi gør noget, som betyder, at etnicitet betyder sociale problemer, så bliver det farligt.

Det er da også klart, at når vi mødes, forskellige mennesker fra forskellige kulturer, så slår det nu engang gnister. Det har det da gjort mange gange i det danske samfund. Det gjorde det da også i 1968 og i 1970'erne. Der slog det da også gnister. Der var der da også forskellige kulturer, der mødtes. Der var hele kvindekampen, hvor det slog gevaldige gnister. Der slår da gnister. Det er da rigtigt. Men det er jo gnister, vi kan tackle.

Og så får vi det billede, og det er jo det, der er det uhyggelige. Jeg vil godt sige: Hvis de 200.000 med anden etnisk baggrund i det danske samfund var kriminelle og opførte sig på den måde, som fru Pia Kjærsgaard nævner her, ja, så ville jeg sige, at så havde vi problemer. Men det er jo ikke det, der er tilfældet. Det, der er tilfældet, er, at der er nogle enkelte, som klart ikke er kommet ordentligt ind i det danske samfund, og som opfører sig på en måde, der er uacceptabel. Men det er ikke de 200.000.

Nu har vi jo måske alle sammen snakket med forskellige, men hvis jeg snakker med forskellige rundtomkring, så er det typiske svar jo, når man netop møder folk med anden etnisk baggrund: Jamen Ali er jo god nok, men det er hamovre på den anden side, der måske ikke er god nok – for det har man hørt i pressen. Så det billede, som vi oplever, at Dansk Folkeparti forsøger at tegne af ulykkerne, er dybt forvrænget.

Også tilsvarende er det for mig at se dybt ulækkert, når man i den her kamp begynder at bruge de stakkels mennesker i det danske samfund, som ikke har fået gavn af det danske vel-